

RELECTIO LIB. ANTIQ. FULDEN. SIVM.

L I B. I.

Ad Caput I. Pagin. 3.

Tauris mō-
eis Sessi-
gium in
Duncken-
berg.

Tauri in
Durreberg.

DET AUNO vel Tauro monte, monuit diligens Chronogra-
phiæ inuestigator Reuerendus Dominus Ioannes Meh-
telius, Decanus Ecclesiæ Collegialis Limburgensis, pro-
necessitudine, quæ inter ipsum & me est perantiqua: si
prior lectio retineatur, intelligi posse montem, qui vul-
go der Durneberg inter VVederauiam & Logenahe Pagum, quem
cum Francofurto & Moguntiaco facere dicunt, triangulum. Is-
vndique acclivis & natura munitus, hodieq; retinet veterum mu-
rorum & ruinarum vestigia; ea quoque celebritate, ut discriben in-
de locorum annotent. Si, Taurus legatur; et affinem esse montem
Dürrenberg, qui in Henrichiæ Pago circa oppidum Catzenelbo-
gense: apud Cattimelibocos longè caput attollit. Monstrant & a-
liudiugum inter occidentem & septentrionem versus Vbios, cui &
Durenbergi ac Tauri vestigia hærent; eo scilicet loco, quo Cleß-
bergæ mons & Ecclesia in metæ modum sublimi olim vertice se su-
stulit.

Ad Caput II. Pag. 5.

Hanvel-
gen & Ha-
gen.

Voces loco-
rum inde
compositæ.

Gouue &

HAnnouia. Ex eiusdem obseruationib. est, Loca in quorum co-
positione Hanvel Hagen, ita ab implexis frondibus, & virguli-
tis dense connexis, vel in dagine appellari: et si populos talia loca in-
colentes, Hanos antique appellatos, scio. Plurima vero vel incipe-
re, vel in hanc vocem desinere constat Arnshain, Berckhain, Die-
terichshain, Freijenhain, Gildenhain, Hildenhain. Item, Hainste-
de, Hanouu, Hanouer, Haindorff.

Ibidem Pagi, Gouue. Non reicero, ut in re non prorsus compre-
ta, qui

ta, qui ad Auwas originem hanc referunt; quę Theudiscis viridania & lata pascui loca sunt, quę vox interdum gamma recipiat, vt in Louanio suo animaduertit lustus Lipsius. Hainau & Hainigau. *Lib. 1. c. 9.*
Rinau, & Rinckgau.

Pagin. 8.

Alcuinus Flaccus Hrabani Acrosticha commendat, Monui in observationibus meis ad Poëmata H Rabani, irrepsisse errorē lemma-
ti Poëmatis illius, quod non Alcuinus, sed vt titulus geminusha-
bet, ipse Maurus ex persona ALBINI scripsit.

Ad Caput XVIII. P. 75.

Quod de S. Godehardo cum alijs traditur, tumulatum ad S. Bartholomæi, id in animaduersionibus ad vitam illius Sancti reco-
gnoui. Nam S. Godehardus in Cathedrali Ecclesia sepultus, & S.
Bartholomæi, & Godchardi Monasteria diuersa sunt.

LIB. II.

Ad Caput VII.

Conradum primum eius nominis, qui ex Franciæ Orientalis duce;
rex Germaniæ creatus, & vltimus censemur Carolinæ stirpis, Sa-
licum dixi; quod rei tamen, quam vsui magis consentaneum. Nam
vulgus Chronologorum, Conrardum secundum alioqui Francum
vel Salicum appellare solet. Adi Ottonem Frising. lib. 6. c. 16. & Ab-
batem Vrsbergensem.

Ad Cap. VIII. De Sanctorum reliquiis.

A anno MDCXIII. Martij XII. ipsa die S. Gregorij cum Serenissi-
mus Dux Bauatiæ V Vilhelmus, misso Melchiore Adgaiss, re-
liquias ex Fuldenſi ſacrario obnixé ſibi communicari popoſciffet,
fecit R^{dij} Simus Abbas Ioannes Fridericus, & R^{dus} ac Nobis. D. Geor- Reliquias.
gius ab Hatzfeld, ceterique Capitulares perquam humaniter, vt ruminquā
tam pij Ducis religioni defuiffe non viderentur. Placuit itaque Re- fatio.
uerdo ac Nobili Petro Ernesto de Rupe, Custode Fuldenſis Eccle-
ſiæ procurante, aliquot reſerari conditoria, & in pignora inqui-
rere, non mota ab hominum memoria. Partes illæ, mihi licet
indigno tunc mandatæ. Processi & Martiniani aperta turba, SS. Procesſo
ossa non multa, ſed pulueris ſacri abunde repertum ex buſto ni & Marti-
ſallor incenſæ quondam baſilicæ. Hinc Simplicij, Faſtini & ſi agi locu-
Beatricis non diſtinetæ, nec pro trium corporum mole, oſſa SS. Simplicij
paucula item inuenita. Post S. Sturmionis viri immensi, feret totum
& Faſtini
& Beatri-

corpus inspeximus. Eius caput argento inclusum seorsim habitum notauimus. Certè cum iam non extet, ut & S. Simplicij, suspicari habeo, dempto ornatu pertot medios casus, sacrum verticem mansisse in sacrario tituli expertem, & probabile ad fidem hoc vel S. Simplicij caput id esse, quod Duci Wilhelmo donum cum alijs tunc est transmissum.

S. Liobæ.

Ex S. Liobæ Virginis sacro pignore deprehendimus, inspectâ tumba, parum esse super. Ceterum est hæc iterata inspectio, XXIII. Maij, Nob. & Reuerendo D. Custode honori Sanctorum prolixius indulgenter. Tres tunc adapertæ tumbæ, S. Solæ, cuius exigua portio se obtulit sociata aliorum Patronorum ossibus, Inde Sanctorum Antonini, Æonij, Antonij Martyrum modicæ reliquæ singulatim loculo. Denique notabiles reliquæ S. Firmi.

S. Firmi.

S. Martini
Pontif &
Mart. qui

Hoc etiam peculiare; propriâ tumbâ S. Martini Papæ & Martyris exuuias ibi tunc repertas; ingenti vi pulueris sacri in sindonem collecta, ex clade opinor incendij, & pauculis additis ossibus. Celebris eius in Martyrologio memoria XII. Nouembris: vbi & traditur corpus eius ex Chersoneso Romanum translatum, & in Ecclesia SS. Sylvestri & Martini, quæ titulum habet Equitii, reconditum. Vide notationem Baronij ibidem. Georgius Wicelius in * Hagiologio suo, huius Pontificis reliquias meminit Fuldæ in Basilica S. Salvatoris asseruatas; atque, ut olim, sic hodièque ab hereticis persecutionem pati; cum nomine eius expuncto, Martinum Lutherum infamem heresiarcham Kalendarijs pro ipso illeuerunt. S. Urbani caput eodem in sacrario scripsi asseruari, atque ita adhuc sentio. Inspecto enim vetusto Reliquiarum indice, quæ publicitus ostendi solent, non Fabiani, sed Urbani cum SS. Bonifacij, Simplicij, Sturmi capitibus obseruavi propositum. Interim, nescio errore an permutatione, iam thoracidæ argenteæ quam descripsi, titulum video affixum Fabiani Pontificis, cuius ego caput notavi in arce asseruari, qua montis B. Virginis supellex recepta.

Rursum Ioanne Baptista Grammaiso, Serenissimorum Belgiorum Reliquiarum alia inquisitio. Principum Alberti & Isabellæ Legato Fuldam veniente, anno M. DC. XIV. Iulij, xx. Maiorum, quos dixi autoritate, inquisitum in alia conditoria Sanctorum & S. Felicolæ ac Floræ Martyrum Virginum patefactæ tumbæ; in quibus variæ quidem aliorum Sanctorum repositæ post basilicæ cladem exuuiæ, at Virginum istarum breuis seposita portio, ut multum hic iniuriæ temporum & cladi dari, facile perspicias.

*De Trium Virginum Sodality S. Ursulae transitus
mirabili.*

QVæstio ad me delata, ecquid Fulda litteris, aut veterum memoriâ attestatum existeret, de Trium sanctorum Regum ad Fuldenes aduentu, neque enim de nihilo putabant, id ab Andrea Eborensi libro memorabilium exemplorum annotatum. Sed priuatum hic nihil huius tradi, liquere mihi videbatur; & cum in fontem traditionis inquiero, comperior in primis Cæsarium hanc trium Virginum Agrippinensium in Thuringiam translationem, & earundem redditum prolixè litteris mandasse, nec ad Fuldense sed ad Cistertiensis familiæ Monasterium Folcodeshode, visum hoc & historiam referre. Præterea Baptistam Fulgosum, id quod de Trium Regum alij, ipsum de Trium Virginum corporibus, mendosatamen lectione, narrare hunc in modum:

De Trium Virginum Corporibus.

SIicut Deos penates ex Alba longa, Lauinium unde abducti erant, reuertisse credit vetustas, ita verius Ottonis & Philippi Imperatorum bello, Coloniam visa sunt redire in templum undecim millium Virginum, trium * Regum corpora ab Abbatia Fuldensi in Turingiæ regione, ad quam à Colonia fuerant translata. Mane enim, dum nocturni Psalmi cantarentur, Abbas Monachique eius Monasterij egredi templo corpora ipsorum trium perspexere Regum, * quæ haud multo post Coloniae in templo vbi ante erat, * Virginum fuerunt inuenta. Sed Cæsarium adeas licet, qui emigrasse tradit, quia lipsanothecæ earum contemptim habitæ. Ferunt in Basilica S. Ursulæ picturam monstrari, quæ huius historiæ fidem & acta representent.

*Trium Virgo-
ginum S. Ursu-
lae redditus
Fulda Cœ-
loniam.*

** Virginum*

** Virginum*

Ad cap. X. pag. 143.

Tharissa. De hoc Monasterio quædam ad me litteris digna misit Reuerendus & rara pietate ac prudentia eximus Abbas Therensis Valentinus. Sane Tharissa quidem est, vt plures agnoscat conditores & fundatores, vt solet, gradu quodam crescentis munificientiæ. Ac de Adelberto primo, testabatur in Ecclesia Therensi lapidem cerni erectum, militis armati insculpta imagine, quatuor additis insignibus cum hac Epigraphe.

*Anno Domini XC VIII. obiit Nobilis Albertus de Babenberg.
qui hici acer incineratus. Monasterij huius fundator, opum
quondam Dator, cuius anima in Pace quiescat cum sanctis.*

*Therensis
Monasterij
Franconici
fundatores
tum pri-
mary, tum
secunda
classe.
Adelbertus
I de Baben-
berg.*

Amen.

Sed

Sed ab ætate esse monumentum hoc recentiore prodit ipse character & modus inscriptionis. quanquam id Fundatoris gloriam non imminuat: nec scio an de hoc, vel de Adelberto potius Altenburgio accipiendum sit, quod Bambergæ traditur & mortem oppetijisse, non procul ab Altenburgica arce, & sepultum ibidem esse; atque hinc anniuersarium adhuc sacrum loco subdiali ipsius animæ placandæ frequentari. De Tharissa S. Henricus quoque anno M. decreuit; locumque Ecclesiæ Bambergensi donauit. Denique Svedigerus Bambergensis Episcopus, postea Clemens II.

Adelber-
sus I. Ba-
enberg.
cog. Alten-
burg.

S. Henricus

Clemens II.
omnes Tha-
rissa fun-
datores.
** forte 10-*
47.

Blancke-
mannu-
sancimon.
Monasterij
origo.

Berthou-
Episcopus
Vircebburg

Berthou-
IV Fuld.
abbas.

Theodoris-
cus Deca-
nus funda-
tor Mo-
nast.
Blancke-
mannu.
** Bertrudæ.*
Liebperga
firps.

Tulba San-
imon.
Monast.

Zellingen.
S. Eliza-
bethamæ-
dsbula.

bullæ anno Christi M XLVIII. * Kalend. Octob. Pontificatus anno I. data Iacobo Abbatij super Monasterij immunitate, profitetur adhuc Tharissam se Episcopum in potestate habuisse, bonis cumulasse, opera ibi inchoata expleuisse.

Ibidem. Pag. 145. *Cœnobium Sanctimonialium in Blanckenuu.* De quo, ut plura cognoscat posteritas, debebit Reuerendo, Nobili, pioque viro Ioanni Bernardo Schenck à Schwæinsburg, illius Monasterij Præposito. Locum Deiparæ Matri ab origine dicatum, cum ex alijs, tum per antiquo sigillo Sanctimonialium, didici. Initium structuræ datum sub annum salutis M C LXXV. Nam Berthoi Episcopi Wirceburgensis rescriptum legitur, quo populum Christianum inuitat ad subsidium & opem ferendam, anno M. C C LXXXVI. in crastina S. Iacobi, Pontificatus anno II. Sed Berthous quartus, eius nominis Abbas, Indulgentiarum litteras, quas varij Episcopi Germaniae Lugduni concesserant in Synodo, inde retulit anno M C C LXXIV, magno huius surgentis Monasterij bono. Denique literæ quædam super hospitalis erectione confectæ, anno M C C LXXXVII.

Fundatorem Parthenonis laudant *Theodoricum Decanum Fuldensis Ecclesiæ.* Cieri autem ab eodem anno Abbatissam obseruo * Gertrudem, Anno M C C C X L I X. præfuit Albertus Præpositus & Elizabetha Abbatissa, sub qua Hermannus Liebsbergæ Dominus erigit altare honori S. Pontificis Nicolai, quem vxor Melchtildis secuta & filius Fridericus ac Sophia filia ibidem S. Dei Genitrici ac trium Regum memorie posuerunt aram anno M C C C LXXXV. Porro Salutis anno M C C C L III. præfuit Otto Præpositus, Abbatissa Irmela.

Ibidem. *Cœnob. Sanctimon. in Tolba.* Lib. III. Antiqui Fuldens in Gestis Marquard: §. finalis, in quodam Codicem mihi repertus, quotestatur Sororibus in Tulba donare se decimas in villa Pfaffenhusen.

Ibidem. Pag. 146. *Cœnobium Sanctimon. in Zellingen.* Destitutus ille locus; superstite Ecclesia, ex qua nuper cum mandibula S. Elizabethæ Hassia Landgravia Serenissimis Belgicæ Principibus obtiglet.

set, ea religio incessit, ut nisi pace Reuerendissimi Abbatis Fulden-
sis pignus id sacrum occupare nollet, quam & Legatus, quem antea
nominauit, cum alijs nonnullis sacris donariis, facile impetravit.

Ad Cap. XI. Pag. 150.

Cisteriensis quoque Confœderationis hoc documentum ad me
mittebat præstanti doctrina, ac pietate Reuerendus Petrus
Schönfelder Langheimensis Abbas.

**Venerabilibus in Christo Dominis & Fratribus suis
Henrico Abbatij & Conuentui in Langheim Decanus
totusque Conuentus Ecclesie majoris Fulda oratio-
nes, cum fraternæ dilectionis
affectu.**

CVM bonum sit & iucundum, et si non corpore, tamen spiritu fratres ha-
bitare in vnu, bona iucunditas, & iucunda bonitas, nos inducunt, ut ad
renouationem fraternitatis antiquæ, una vobiscum benevolæ assurgamus.
Quapropter vos in Læheim, & vniuersum ordinem Cisterciensem, sicut in Langhei-
antiquis patet priuilegijs, in nostram & omnium Ecclesiæ nostrarum ^{mensis Ab-}
tam in temporalibus, quam in spiritualibus plenam recipimus fraternita ^{baria con-}
tem, pari voto & communi concordia, statuentes, ut si quando dies obitus ^{fæderatio-}
vnius nostrum vobis vel Capitulo vestro Generali innotuerit tantum pro ^{nefrater-}
eiis anima Domino Deo seruityfiat, quantum pro quolibet vestrum ordo ^{nasungi-}
facere consuerit, & nos versa vice vobis, & ordini nos literis presentibus ^{eur Ful-}
obligamus, ut quilibet vestrum tam in vita, quam in morte apud nos, tan-
quam unus ex nostris in plena fraternitate in perpetuum habeatur. De-
tum Fulda. Anno 1.2. 55. Indict. 12.

Lib. III.

AD Caput xviii. gestorum Marquardi, quod peremptoriū Her-
mogeneæ factonis, Paragraphū illustrē ex Autentico Codice
erasum, ab Autonomiæ studiosis, iam deniq; inspecto autographo
cognoui. Sed recuperandi vix suppetente copia. Itaque Pag. 267.
vbi Bemeleburgi, quod alias Bourneburg facta mentio, iussum
Marquardi subiicitur, quo intra Oppidi territorium vetat extare
munitiones aut domicilia potentiorum, atque tantum modoli-
cuit assequi:

Sed ne in circuitu loci nostri, Fuldensis se ilicet oppidi aliqua à viris pe-
nitentibus oriretur seditio, quod sæpe fit ab his, qui ideo ad Castelli confugi-
unt

*Limitatio. unt ut pradam de regione sumentes
mansio[n]ū strenui & fortes erant, rariores in gratiam receptos, in alio Castello in pra-
et urium. sidi & collocaui.*

L I B . I V .

Ad Paginam 277.

HRabanus. Diploma Gregorii IV. Gretserus noster pro ingenio
fæcunditate ex Viennensi Bibliotheca publicauit; quod si ge-
nuinum est, magna Hrabano ornamenta conciliat.

Testatur eo in diplomate Pontifex, quod Indict. xiv. datū scribi-
tur, id est anno Domini D C C X X X V I. mitificum erga congregati-
onem Fulensem studium, & sex Privilegia HRabano indulgens,

*Privilegia
Hrabano a
Gregorio
data.* I. Stabilit Ecclesiae patrimonium. II. assignat ipsi & successo-
ribus Romæ domicilium. Puto Monasterium S. Andreæ, dictum
Exauilum, iuxta Ecclesiam S. Mariæ ad Praesepem. III. Vetat cu-
iusvis ordinis Antistitibus, ne sacrificent in Fulensis basilicæ ara
primaaria. IV. Concedit prædicandi facultatem, proedriam &
primatum sedendi in publicis consessibus, ante omnes Galliæ &
Germaniæ Abbates. V. Usum Dalmaticæ, caligarum & sandali-
orum. VI. Ut Fulensis Antistes, non nisi ab A.S. benedicatur aut
confirmetur. Idibus Maii, per manus Benedit. Notarii, & Scrini-
arii.

Ad Paginam 285.

*S. Valdici:
varicm.
de V.Hern-
bero. abba-* **W**Ernher. Eius multiplici præconio illud accedit, quod à Vdaltri-
co consanguineo Episcopo, cum eum inuiseret, audiuit fore,
ut si duorum suffragiis cæterorum vota cumularentur, ipsi in Au-
gustano Episcopatus succederet.

Ad Pag. 292.

IN Rohingo: pro Henrico IV. rescribo. III. alias secundum appell-
lau scilicet Imperatorem; & dicitur tertius Rex eius nominis.

Ad Pag. 319.

*Eberhardi:
abbatis
anno.
XIV. Mo-
nasteria
abb. Ful-
densis sub-
iecta.* **E**Berardus Abbas. Cuius in documentis Monasterii Blanckenauui
litteræ extant, quibus piorum operum fructum & fraternum
fœdus Conrado dicto Vogilio de Scotten impertit; idque rogatu
Nobilis viri Simonis de Blanckenauu. Duplex vero iis in literis
obseruatio proditur, Eberardum scilicet ad annum M C C X I V .
peruenisse: siquidem datae sunt eius anni exordio XIII. Kalend. Fe-
bruarii. Præterea amplam tunc fuisse rem Monasticam, cum suffra-
gationem concedit, non solum Ecclesiæ Fulensis, sed XIV. etiam
Monasteriorum sibi subiectorum.

Ad

Ad Pag. 321.

SVB Henrico VI. de Hohenberg. Anno Christi MCCCXLIX. & sequenti Fuldenensis populus dira mortalitate afflatus, pestilenta laborauit. Malo huic leuando placuit Superum pacem exorare, & insistere placando numini. De communi itaque Henrici Abbatis, Theodorici Decani, totiusque congregationis consilio, Scabini & ciues Fuldenensis oppidi, supplicationem perennem decreuerunt pridie Assumptae gloriose Dei Matris, in montem ipsius Virginis honoris sacrum, cum cereis, cultuque pio & honesto descendam; salubritati recuperandæ intercesione praesertim & veneratione, ut litteræ loquuntur, nostra Domina regni cælorum. Inde sanxerunt annalem erogationem panis & carnis egentium multitudini eadem vigilia Assumptionis praestandam, qua Monachi & Clerus solent in eundem montem procedere, & ibi preces fundere. Litteræ hæ signatæ datæque sunt, anno à Christi matali M C C E . L . in vigilia S. Laurentii.

S. Dei Ḡo
 nitricis
 suffragia
 auertenda
 pestis cum
 supplicati-
 one peren-
 ni & elec-
 mosynas
 qualita.
 Bnſſe
 Bravet
 vō Hym.
 melreich

Θεῖ πρὸς μετέχοντα δόξα.

Qqqq 2

IN-